

POKYNY PRO AUTORY STUDIÍ ZADÁVANÝCH DO ŽIVÉ HUDBY PSANÝCH V ČEŠTINĚ

(Prozatím shodné s pokyny Nakladatelství AMU, viz *stránky AMU*).

PRAVIDLA PRO BIBLIOGRAFICKÉ CITACE NAKLADATELSTVÍ AMU

Povinné údaje

1. Autor

Uvádíme ve formě: Příjmení, křestní jméno nebo iniciály křestního jména, tedy: Mathesius, Vilém, případně Mathesius, V.

Příjmení autora se v seznamu bibliografických údajů uvádí velkými písmeny, např. MATHESIUS.

Je-li v dokumentu uvedeno více autorů, uvádíme všechny autory do počtu tří, oddělujeme je středníkem: Wills, G.; Johnes, F.; Fletcher, G.

Při větším počtu autorů uvádíme pouze autora prvního nebo typograficky zvýrazněného a připojíme zkratku aj., v případě cizojazyčného titulu et al.: Disman, M., aj.; Wills, G., et al.

Pokud kniha neobsahuje jméno autora ani jméno korporace, oblast autorské odpovědnosti vynecháme.

Editoři, sestavovatelé, redaktoři, vlastníci aj. se mohou uvést v primární odpovědnosti pouze v případě, že jsou jmenovitě uvedeni na významném místě v dokumentu (titulní stráně aj.) a jejich role má jistý tvůrčí charakter. Za jméno se připojuje do kulaté závorky zkratka role uvedené v dokumentu (v jazyce dokumentu), např. (ed.), (red.), (zprac.), (sest.), (koord.) aj.

2. Název

Název zapisujeme v takové podobě, v jaké je na titulní stránce. Pokud má kniha název a podnázev, řídíme se pořadím názvů na titulní stránce, které oddělíme znakem „:“ (dvojtečka). Pro psaní názvu i podnázvu dokumentu nebo názvu zdrojového dokumentu používáme kurzíva.

Pokud není možné, zejména u elektronických dokumentů, najít žádný název, nahradí se několika prvními slovy textu dokumentu. Vynechané údaje musejí být označeny znakem pro výpustku (...). U elektronické pošty a zpráv z diskusních skupin se místo názvu užívá jejich předmět v doslovném originálním znění.

3. Typ média

Tento údaj je povinný u elektronických dokumentů. Uvádíme jej v hranatých závorkách.

4. Pořadí vydání

Např. 3. vydání, 3rd edition

5. Místo vydání

Zapisujeme první místo v pořadí nebo místo typograficky zvýrazněné. Uvádíme v podobě, v jaké se objevují v dokumentu, tj. London, Paris; nepočesťujeme.

Pokud je v dokumentu uvedeno více míst vydání, doporučuje se zapisovat jen typograficky nejvýraznější nebo první z nich. Jména dalších měst mohou být v případě potřeby ale zapsána také, oddělují se středníkem.

6. Nakladatel

Zapisujeme jméno nakladatele v co nejkratší srozumitelné podobě. Z názvu vynecháváme zkratky obchodních organizací typu s. r. o., Inc. nebo Ltd. Jediným doplňkem, který vždy zůstává, je zkratka „Press“.

7. Datum vydání

8. Standardní číslo

Číslo ISBN a ISSN zapisujeme na konec záznamu. Tato čísla, pokud se vyskytují v dokumentu, je nutné zapsat, protože jednoznačně identifikují dokument.

9. Doplňkové údaje uvádíme v hranatých závorkách (např. 2000 [spr. 2001]), tzv. **kvalifikátory**, tedy údaje sloužící ke zpřesnění, v závorkách kulatých, např. Oxford (Ohio).

10. Jazyk

U převážné většiny bibliografických údajů bude použit jazyk dokumentu, tj. údaje budou uvedeny v jazyce dokumentu. Jazyk zpracovatele se uplatňuje u některých údajů uváděných v hranatých závorkách (např. druh či typ elektronického nosiče, překlad názvu aj.), dále u rozsahu dokumentů (stránkování) – vždy zkratka „s.“, která zastupuje slovo „stran“ nebo „strana“, dále v poznámkách, jsou-li v záznamu uváděny, nebo v doplňkových údajích.

Odkazy na citace

Používáme dva typy odkazů na literaturu: poznámky (na straně textu pod čarou, na konci kapitoly nebo na konci celého dokumentu) a odkazy v závorce.

1. Poznámka pod čarou

V textu autor cituje, používá horní index nebo číslici v kulaté závorce (hned za slovem, pokud se poznámka vztahuje ke slovu, pokud k celé větě nebo většímu celku, následuje index až za větou a interpunkčním znaménkem) a poznámku pod čarou. V poznámce pod čarou je odkaz na stránky v publikaci, článku apod., odkud cituje, minimálně autor a název spolu s přesným vymezením stránek.

Doniger, Wendy. *Splitting the Difference*. Chicago: University of Chicago Press, 1999, s. 65.

2. Odkaz v závorce

V textu autor používá odkaz v závorce (Doniger, 1999, s. 65). V případě, že autor napsal v daném roce více prací, za rokem vydání se pro odlišení uvádí malá písmena abecedy (a–z).

Pokud jsou citace číslovány podle svého výskytu v textu, lze zkrátit druhou a každou další citaci daného dokumentu s tím, že se uvede pouze autor a číslo citace prvního výskytu s přesnou specifikací stran aktuální citace. Příp. je možné použít i „op. cit.“, pokud se neopakují citace z více děl autora.

1 Doniger, W. *Splitting the Difference*. Chicago: University of Chicago Press, 1999.

2 Saussure, F. de. *Kurs obecné lingvistiky*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1989.

3 Doniger, W., cit. 1 / op. cit., s. 65.

Pokud se cituje z textu, z něhož se citovalo bezprostředně předtím, zapisujeme jen „tamtéž“ a konkrétní stranu.

1 Doniger, W. *Splitting the Difference*. Chicago: University of Chicago Press, 1999, s. 65.

2 *Tamtéž*, s. 78.

Dále používáme zkratku s. 22n., tj. na straně 22 a následující, příp. s. 22nn., tj. na straně 22 a stranách následujících.

Konkrétní příklady

1. Monografická publikace

PŘÍJMENÍ, jméno autora. *Název díla: podnázev díla*. Označení vydání. Místo vydání: Jméno nakladatele, rok vydání. Standardní číslo (ISBN).

Příklad:

SAUSSURE, F. de. *Kurs obecné lingvistiky*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1989.

2. Části a statí v monografiích, příspěvky ve sborníku

PŘÍJMENÍ, jméno autora. Název příspěvku, kapitoly atp. In *Název zdrojového dokumentu*. Označení vydání. Místo vydání: Jméno nakladatele, rok vydání. Lokace ve zdrojovém dokumentu.

Příklad:

TOMAN, M.; KREJČÍ, J. Imunita proti infekci. In *Veterinární imunologie*. 1. vyd. Praha: Grada, 2000. Kapitola 4, s. 153–229.

3. Článek z časopisu

PŘÍJMENÍ, jméno autora. Název článku. *Název časopisu*. Rok, ročník, číslo svazku, lokace části. Standardní číslo (ISSN).

Příklad:

SMEJKAL, V. Proč nový zákon?. *CHIP: magazín informačních technologií*. Listopad 1999, roč. 9, č. 11, s. 54–55.

Seriálové publikace: *Název: podnázev*. Odpovědnost k seriálové publikaci. Vydání. Údaje o vydávání (data a/nebo čísla). Místo vydání: Jméno nakladatele, rok vydání. Standardní číslo.

Příklad:

Časopis pro moderní filologii. Ústav pro jazyk český Akademie věd ČR. 1991–, roč. 73, č. 1–. Říčany: SK Press, 1991–. ISSN 0008-7386.

4. Elektronické zdroje

Povinně uvádíme druh média (online, CD-ROM, disketa atp.), přístup ke zdroji (dostupné z: ...), verze, datum citace.

Příklad:

HEJTING, Ingo. Interconnectivity and the hybrid library. *Ikaros* [online]. 1999, roč. 3, č. 10 [cit. 31. 12. 1999]. Dostupný z <<http://ikaros.ff.cuni.cz>>.

Univerzita Karlova v Praze [online]. Praha: Univerzita Karlova. Poslední aktualizace 8. 2. 2008, 09:45 [cit. 8. 2. 2008]. Dostupné z WWW: <<http://www.cuni.cz>>. Dostupné též na internetu: <uk@cuni.cz>.

III. POKYNY PRO AUTORY (PŘEKLADATELE) STUDIÍ PSANÝCH V ANGLIČTINĚ NEBO NĚMČINĚ

1. Studie jsou dodávány v angličtině nebo němčině v celkovém rozsahu textu a poznámek cca 5–20 normostran (9.000–36.000 znaků včetně mezer).
2. Zároveň jsou dodávána dvě resumé včetně nadpisu – jedno v češtině (Shrnutí) v rozsahu cca 10–30 řádků (900–1800 znaků) a jedno v angličtině (Summary) nebo němčině (Zusammenfassung), a to v jiném jazyce, než je jazyk studie.
3. Autoři dodávají rovněž svůj odborný životopis v angličtině nebo němčině v rozsahu cca 5–20 řádků a svou poštovní a e-mailovou adresu, která bude zveřejněna.
4. Obrazové dokumenty, notové příklady atd. se dodávají zvlášť, a to buď jako originální podklady ke skenování, nebo v elektronické podobě jako soubory pdf, jpeg, tiff.
5. Text studie se dodává rovněž v češtině, a to pro snazší orientaci českých oponentů (každá studie bude lektorována nejméně dvěma lektory – jedním českým a jedním zahraničním) nebo jako podklad pro překladatele, pokud je ovšem tento následný překlad dohodnut s editory.
6. Veškeré materiály se odevzdávají v elektronické i tištěné formě. Pro lepší orientaci technických redaktorů je možno obrazové dokumenty a notové příklady rovněž vložit do textového souboru anebo pomocí popisků a odkazů vyznačit jejich umístění v textu.
7. Formální úprava rukopisů se řídí běžnými zásadami. Názvy skladeb, knih, časopisů apod. se uvádějí v kurzívě. Jako základní zdůrazňovací písmo důležitých slov a myšlenek se používá písmo tučné. Nepoužívá se písmo podtržené. Je vhodné šetřit uvozovkami. Ty mají jinou podobu v anglickém a jinou v německém textu. Poznámky pod čarou se umísťují s číselným odkazem pod text na stránku.
8. Bibliografické citace v angličtině nebo v němčině se řídí níže uvedenými zásadami (odlišnými od české normy) (zpracováno Janem Vičarem v souladu se zásadami ESF projektu a třináctisvazkovou publikací *Music in Europe 1600-1900*):

ANGLIČTINA

- KNIHA:

Vladimír Helfert, *Česká moderní hudba* (Olomouc, 1936), p. 21-24.

Karel Janeček, *Tektonika: Nauka o stavbě skladeb* (Prague, 1968), p. 165.

- ČLÁNEK V PERIODIKU

Jitka Ludvová, „Meyerbeer na pražském německém jevišti 1815-1935“, *Hudební věda*, 21 (1984), p. 365-374.

- PŘÍSPĚVEK VE SBORNÍKU (a), HESLO VE SLOVNÍKU (b):

a)

Lucie Brázdová, „Moravian Musical Inventories of the Seventeenth Century“, in: Paul Christiansen (ed.), *Acta Universitatis Palackianae Olomucensis: Musicologica Olomucensia VII* (Olomouc, 2005), p. 17-26.

Jaroslav Jiránek, „Zur Geschichte und Theorie des Melodrams“, in: Jan Vičar and František Havelka (eds.), *Acta Universitatis Palackianae Olomucensis: Musicologica Olomucensia VI* (Olomouc, 2001), p. 96.

b)

Harris S. Saunders, „Briani Francesco“, in: Stanley Sadie (ed.), *The New Grove Dictionary of Opera*, vol. 1 (London, 1992), col. 602.

Uwe Haensel, „Apel, Johann Georg Christian“, in: Friedrich Blume (ed.), *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*, vol. 15 (Kassel, 1973), col. 242-243.

Axel Beer, „Apel, Johann Georg Christian“, in: Ludwig Finscher (ed.), *Die Musik in Geschichte und Gegenwart, Zweite Auflage, Personenteil*, vol. 1 (Kassel, 1997), col. 805-806.

- KOMPOZICE:

Jean-François Deltour, *VI Sonates à 4 parties*, Op. 1 (Liège, 1750).

Miloslav Kabeláč, *Zrcadlení*, Op. 49 (Prague: Panton, 1968).

Georg Friedrich Händel, *Rinaldo*, ed. by David Kimbell (Kassel, 1993).

NĚMČINA

- KNIHA:

Vladimír Helfert, *Česká moderní hudba* (Olomouc, 1936), S. 21-24.

Karel Janeček, *Tektonika. Nauka o stavbě skladeb* (Prag, 1968), S. 165.

- ČLÁNEK V PERIODIKU

Jitka Ludvová, „Meyerbeer na pražském německém jevišti 1815-1935“, *Hudební věda*, 21 (1984), S. 365-374.

- PŘÍSPĚVEK VE SBORNÍKU (a), HESLO VE SLOVNÍKU (b):

a)

Hans Heinrich Eggebrecht, „Absolut, autonom, funktional“, in: Jan Vičar (Hrsg.), *Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Musicologica Olomucensia III* (Olomouc, 1997), S. 57-63.

Antonín Matzner, „The Beginnings of Theoretical Reflections on Jazz in Bohemia 1918-1962“, in: Jan Vičar und František Havelka (Hrsg.), *Acta Universitatis Palackianae Olomucensis. Musicologica Olomucensia VI* (Olomouc, 2001), S. 184.

b)

Harris S. Saunders, „Briani Francesco“, in: Stanley Sadie (Hrsg.), *The New Grove Dictionary of Opera*, Bd. 1 (London, 1992), Sp. 602.

Uwe Haensel, „Apel, Johann Georg Christian“, in: Friedrich Blume (Hrsg.), *Die Musik in Geschichte und Gegenwart*, Bd. 15 (Kassel, 1973), Sp. 242-243.

Axel Beer, „Apel, Johann Georg Christian“, in: Ludwig Finscher (Hrsg.), *Die Musik in Geschichte und Gegenwart, Zweite Auflage, Personenteil*, Bd. 1 (Kassel, 1997), Sp. 805-806.

- KOMPOZICE:

Jean-François Deltour, *VI Sonates à 4 parties*, Op. 1 (Liège, 1750).

Miloslav Kabeláč, *Zrcadlení*, Op. 49 (Prag: Panton, 1968).

Georg Friedrich Händel, *Rinaldo*, hg. v. David Kimbell (Kassel, 1993).

9. Doplnující pokyny a doporučení:

- Pořadí autorů (editorů) zachováváme tak, jak jsou uvedeni ve zdroji. Respektujeme tím úlohu hlavního (prvního) autora (editora) či pořadí důležitosti autorů. Pokud se jedná o kolektiv rovnocenných autorů (editorů), řadíme je podle abecedy.
- Všechny názvy (publikací, článků, periodik a sborníků) uvádíme dvojí podobě: v originále (například v češtině, slovenštině, polštině) a navíc v jazyce příspěvku. Tento překlad píšeme do hranatých závorek. V jediné formě ponecháváme pouze názvy v jazyce shodném s jazykem studie (anglické a německé), a dále také originální názvy italské, francouzské, španělské a latinské. Překlad uvádíme pouze při prvním výskytu údaje. Poté již název nepřekládáme a ponecháváme jej tak, jak je uvedeno výše.
 - Jitka Ludvová, “Meyerbeer na pražském německém jevišti 1815-1935” [Meyerbeer in German Theatre in Prague 1815-1835], *Hudební věda* [Musicology], 21 (1984), p. 365-374.
- V angličtině píšeme všechna slova v názvu kromě spojek, předložek a členů s velkým počátečním písmenem.
 - The New Grove Dictionary of Music and Musicians
 - List of Bachelor and Master Theses at the Department of Musicology of Palacký University in Olomouc in the Years 1993-2001
- Ruské názvy psané azbukou transliterujeme latinkou do angličtiny či němčiny podle jazyka příspěvku.
- Místa novějších českých vydání píšeme česky (například Ostrava, Brno). Pouze jde-li o Prahu, překládáme (anglicky Prague, německy Prag).
- Opakuje-li se bezprostředně zdroj informace v poznámkách pod čarou, nevypisujeme znovu všechny informace. Uvádíme pouze: *Ibid.* (angličtina) či *Ebd.* (němčina).

Angličtina:

 - Karel Janeček, *Tektonika: Nauka o stavbě skladeb* (Prague, 1968), p. 165.
 - *Ibid.*, p. 170.

Němčina:

 - Karel Janeček, *Tektonika. Nauka o stavbě skladeb* (Prag, 1968), S. 165.
 - *Ebd.*, S. 170.
- Čísla stránek vypisujeme celými čísly, nezkracujeme je:
 - 123-125 (nikoli 123-25 či 123-5)
- V textu historiografických studií uvádíme názvy středoevropských měst v jejich historické podobě a připojíme i současný název, například Troppau/Opava, Wischau (today Vyškov) apod. Názvy významných zahraničních center překládáme do jazyka příslušné studie, například italské město Venezia bude mít anglickou podobu Venice, německou Venedig, Vídeň bude v angličtině Vienna, v němčině Wien apod.
- Rozsáhlejší citáty v anglickém nebo německém jazyce příspěvku uvádíme v hlavním textu odsazeně (bez uvozovek). V poznámce pod čarou uvádíme citát v jeho původní podobě (například v češtině, maďarštině, latině, francouzštině aj.) a vymezíme ho uvozovkami (ty jsou v anglicky psané studii odlišně umístěné a směřované, než je tomu v německém resp. českém textu). Kratší citáty vyznačíme uvozovkami i v hlavním anglickém nebo německém textu.
- Názvy českých hudebních časopisů překládáme standardizovaným způsobem, například

česky:

Hudební věda
Hudební rozhledy

anglicky:

Musicology
Music Review

německy:

Die Musikwissenschaft
Die Musikrundschau

- Informace z hudebněvědných slovníků online citujeme podle citačních zásad uvedených v těchto slovnících (viz Grove Online, MGG aj.). Citaci doplníme příslušným datem citování zdroje.